

Найбільш проблемні шкідники в посівах ріпаку до початку цвітіння

13 квіт 2017

Найбільш проблемними шкідниками в посівах ріпаку в період від відновлення весняної вегетації до цвітіння є: прихованохоботники, серед яких найбільш шкоди посівам завдають **хрестоцвітний стебловий (чорний)** - *Ceutorhynchus picipitarsis*, **великий ріпаковий** - *Ceutorhynchus napi* та капустяний - *Ceutorhynchus quadridens*. Якщо перший вид переважно заселяє рослини ріпаку в осінній період і частково може також заселяти посіви в ранньовесняний період (коли температура повітря перевищує +5С), то два останні види завдають шкоди посівам в весняний період.

Шкодять посівам личинки прихованохоботників, які живляться серцевиною листкових черешків та стебел (рис.1,2), пошкоджуючи провідну систему та збільшуючи ризики інфікування рослин хворобами (сіра та біла гнилі, фомоз, бактеріози) та спричиняють значне вилягання рослин перед збиранням. Зазвичай личинки закінчують свій розвиток за 25-35 днів, після чого покидають рослину і заляльковуються у ґрунті. **Великий ріпаковий прихованохоботник** з'являється дуже рано весною (при температурі повітря +5С) і, як правило, відкладає по 1 яйцю в основу стебла. Економічний поріг шкодочинності – 1 особина/7 рослин. Капустяний стебловий прихованохоботник з'являється в 2-3-ій декаді квітня (зазвичай пізніше великого ріпакового) і, як правило, відкладає по 2-8 яєць в черешки листків (в центральну жилку). Жук менший розміром за великий ріпаковий і має світлу плямку на спині (помітну навіть неозброєним оком). Економічний поріг шкодочинності – 1 особина/4 рослини.

Рис. 1,2. Личинки прихованохоботників в черешку та стеблі ріпаку

До найбільш пролонгованих шкідників відноситься **ріпаковий квіткоїд** *Meligethes aeneus* (рис 3), тривалість шкодочинної дії якого на ріпаку є мабуть найдовшою, оскільки, починаючи з фази початку бутонізації (жуки виїдають квіткові бутони) і до повного цвітіння (личинки можуть також розвиватись навіть в молодих стручках) завдається шкода посівам ріпаку. Економічний поріг шкодочинності – 4 особини/1 рослину.

Також останніми роками значних збитків посівам ріпаку, особливо в південних та центральних областях України завдає **оленка волохата** - *Ericometis hirta* (рис.4). Тенденція останніх років – це просування ареалу шкідника в більш північні райони. Специфіка шкідника – тривалий період харчування дорослих жуків на квітучих дикорослих і культурних рослинах, що співпадає з періодом активного льоту бджіл і унеможливує застосування хімічних методів боротьби (за виключенням препаратів, безпечних для бджіл). На посівах ріпаку жуки виїдають бутони, що не розкрились, заселяючи масив від лісосмуг та країв поля.

Рис. 3,4 Ріпаковий квіткоїд, Оленка волохата

Квітень – період активного заселення перерахованими видами (рис.5) і оперативність їх виявлення і встановлення видового складу буде визначати відповідну систему захисту та доцільність використання тих, чи інших препаратів. На даний час, окрім системи агротехнічних заходів (серед яких найбільш важливим є дотримання сівозміни та повернення ріпаку на попереднє місце вирощування не раніше 4-х років) найбільш оперативним заходом є застосування інсектицидів. На даний час в Україні зареєстровано 4 групи хімічних речовин для юоротьби з шкідниками ріпаку: 1) **синтетичні перетроїди** (зета-циперметрин, лямбда-цигалотрин, альфа-циперметрин, дельтаметрин, біфентрин, тау-флювалінат), 2) **неоникотиноїди** (імідоклоприд, клотіанідін, тіаклоприд, ацетаміприд), 3) фосфорорганічні препарати (диметоат, хлорпірифос) та 4) піридини (піметразин).

Динаміка появи шкідників на посівах ріпаку

Квітень (відростання-цвітіння, ВВСН 16-50)

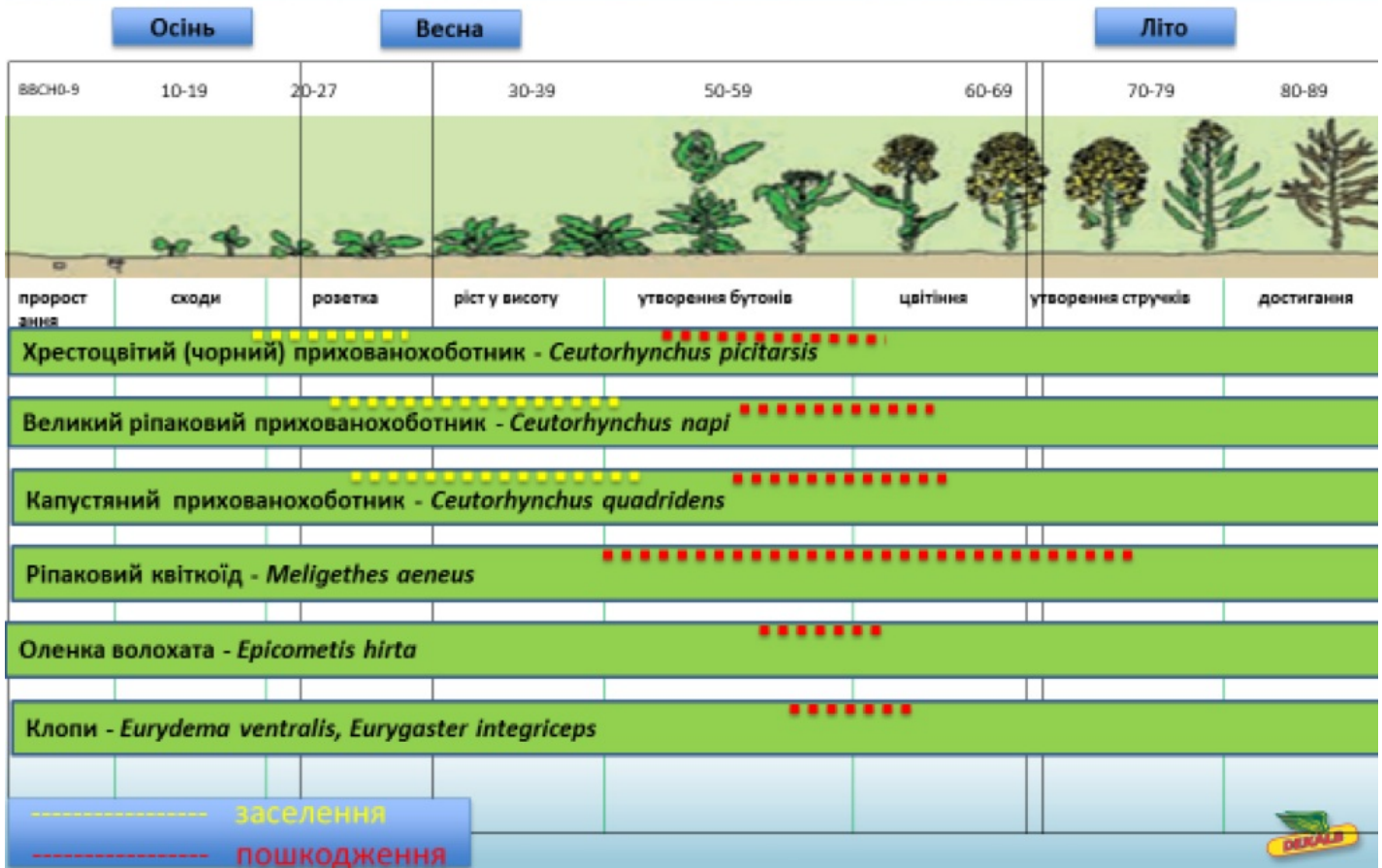

Рис. 5. Динаміка заселення та розвитку шкідників на посівах озимого ріпаку

Кожна із зазначених груп препаратів має специфіку застосування і певні обмеження з врахуванням перерахованого видового складу шкідників.

